

בש"פ 3206/24 - משה רז, דוד יחיאל כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3206/24
בש"פ 3268/24

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

העורר בבש"פ 3206/24: משה רז

העורר בבש"פ 3268/24: דוד יחיאל כהן

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחויזי מרכז- לוד במ"ת 26422-01-24 (כב' השופט ע' מיכלס) שניתנה ביום 09.04.2024

תאריך הישיבה: י' בניסן התשפ"ז (18.04.2024)

בשם העורר בבש"פ 3206/24:עו"ד זאב אלוני

בשם העורר בבש"פ 3268/24:עו"ד טל גלאון

בשם המשיבה:עו"ד טל אשכנזי

החלטה

1. לפניו שני עரרים לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטת בית המשפט המחויזי מרכז (השופט ע' מיכלס) במ"ת 26422-01-24 מיום 09.04.2024, בגדרה הורה בית המשפט המחויזי על מעצרם של העוררים עד תום ההליכים בעניינם.

עמוד 1

2. ביום 15.01.2024, הוגש נגד נאשמים 1-4 (להלן: הנאשמים) כתב אישום המיחס להם את העבירות הבאות: שוד בנסיבות חמורות בצוותא חדא, לפי סעיף 402(ב) ביחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: החוק); חטיפה בצוותא חדא, לפי סעיף 369 ביחד עם סעיף 29(ב) לחוק; וקשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

3. על פי עובדות כתב האישום, עובר ליום 03.12.2023, קשו הנאשמים קשר ביחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה, על מנת לשוד חנות תכשיטים בקניון 'הזהב' שבראשון לציון ובבעלות המתלונן. לאחר תכנון מוקדים, ביום 03.12.2023, הגיעו נאשם 2 (העורר בש"פ 3206/24 (להלן: משה)) ונאשם 1 לחניון סמוך לקניון וניגשו למotelון בזמן שהחנה את רכבו. משה פנה אל המotelון כשהוא אוחז בידו קלסר ובתוכו תכוניות מצולמות של בני משפחתו המתלונן ואימם עליו באמרם: "אם תעשה משהו, תנווה לא נコーナ או תנגנד, יש לנו כבר מישהו על הנכים שלך", והורה לו למסור את מכשירי הטלפון שלו. עוד ציין משה, כי הוא מכיר את שמות כל בני משפחתו של המתלונן, כולל כתובותם העדכנית, הוציא שוקר חשמלי, החזיקו לעני המotelון והוסיף: "אם אתה עושה תנועה, אתה מתמוטט. תיזהר". משה ונאשם 1 נכנסו לרכבו של המתלונן והורו לו לעצור בסמוך לקניון. בהוראתם, ליווה המתלונן את נאשם 1 לחנות התכשיטים. לאחר שנטל נאשם 1 תכשיטי זהב ויילומים, הוא והotelונן חזרו לרכב, בו המטען משה, והשלושה נסעו חזרה לחניון. משה ונאשם 1 הורו למotelון לנסוע שם, ואיממו עליו שלא ידוע על האירוע טרם השעה 10:00, פן ולידיו יפגעו. בהמשך, משה ונאשם 1 פגשו את נאשם 3 (העורר בש"פ 3268/24 (להלן: דוד)) כשהם נושאים עמן את התכשיטים הגנובים ואת מכשירי הטלפון הנידים של המתלונן. שלושתם נמלטו מהמקום ונסעו, בהתאם לתכנית, לכיוון נאשם 4. בדרך, עצר דוד והשליק את מכשירי הטלפון הנידים של המתלונן לתעלת ניקוז בכביש. בהמשך, מכרו הנאשמים את הסחורה הגנובה תמורת 500,000 ש"ח. כמו כן, על פי כתב האישום, למotelון נגרם נזק המוערך במעטה מ-3 מיליון ש"ח.

4. بد בבד עם הגשת כתב האישום, הגיע המשיבה בקשה לעצור את הנאשמים עד לתום ההליכים נגדם.

5. ביום 09.04.2024, לאחר שהוגשו תסקירי מעצר, הורה בית המשפט המחווי על מעצרם של הנאשמים עד לתום ההליכים נגדם. בפתח הדברים, בית משפט קמא עמד על קר שמעישם מעדים על מסוכנות גבוהה, הנלמדת מנסיבות ביצוע העבירות והתכנון הקפדי.

6. בקשר למשה נקבע, כי ביחס אליו ולנאשם 1 נשקפת מסוכנות יתרה, שכן הם אלו שתכללו את האירוע כולו. יתרה מזאת, הובהר ביחס אליהם כי השימוש בשוקר, הנחשב נשק קר, מקרים עילית מעוצר סטוטורית, המעבירת את הנTEL להפריכה אל כתפיים; וכי על מנת להפריכה נדרש, בין היתר, תסקיר מעוצר הכלול המלצה חיובית וחד-משמעות בדבר אפשרות חלופת מעוצר. במסגרת הערכת שירות המבחן ביחס למשה נקבע, כי רמת הסיכון להישנות הנהגות אלימה היא בינוונית, וכי החומרה, אם סיכון זה יתמש, צפואה להיות נמוכה. יחד עם זאת, בית משפט קמא קבע כי נוכח הנסיבות האישיות שהובאו בתסקיר; ההסכמה במעשה; חומרת המעשים; וחילקו המרכז בהם - ישנו קושי לקבל את הערכת הסיכון. כן נקבע, למעט מהצורך כי המפקחים שהוצעו אינם מתאימים בנסיבות. על כן, הגיע בית משפט קמא לכלול מסקנה, כי התסקיר בעניינו רחוק מלהפריך את חזקת המסוכנות, שכן תוכנו היה שלילי בעיקר, וזה את חרף המלצת השחרור בסופו. עוד הובהר, כי מילא אין זו חובה לאמץ את המלצת שירות המבחן מקום בו ישנים שיקולים המצדיקים לא לעשות כן, וכך בענייננו. על כן, החלטת בית משפט קמא להוראות על מעצרו של משה עד תום הליכים.

7. בקשר לדוד נקבע, כי ניתן לשקל את המשך מעצרו ומעצרו של נאשם 4 בפיקוח אלקטרוני, שכן בניגוד למשה ולנאשם 1, הם לא באו ברגע ישר עם המotelון. שירות המבחן העיריך ביחס לדוד כי הסיכון להישנות הנהגות

אלימה נמוך והמליץ על שחררו לחולפה המוצעת על ידו. בית משפט קמא קבע כי על אף המלצת שירות המבחן, לא ניתן לאשר את חזרתו לсудית מגוריו, בשל האמור בתסaurus בקשר להשפעה אפשרית של גורמים בסביבה זו. עוד נדחתה הצעת בא כוחו למעצר בפיקוח אלקטרוני ב'ביתא אינגדה', משום שזו אינה מתאימה בנסיבות. לצד זאת נקבע, כי לאור כך שועוצמת הסיכון הנש��פת מודע נמוכה משל נאשם 1 ומה ש, ניתן יהיה להסתפק בעניינו בהמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני, אולם זאת בחולפה ביתית, המרוחקת ממוקם מגוריו, ובפיקוח מפקחים סמכותיים שיאשרו על ידי בית המשפט. על כן, החלטת בית משפט קמא להורות על מעצרו של דוד עד לתום ההליכים, תוך שמירת זכותו להגשת בקשה לעיון חוזר לאחר שימוש מקום מעצר בפיקוח אלקטרוני.

העררים

8. על החלטה זו נסובים שני העררים שלפנוי.
9. משה טוען, כי ניתן להפגג את המסוכנות בעניינו בדרך של חלופת מעצר או פיקוח אלקטרוני, בין היתר, לאור: היעדר אלימות פיזית; איומים לא ממשיים; או נשיאת נשך חמץ; העובדה שהינו עצור כבר כמעט 4 חודשים מראשונה בחוין; נטרול יכולתו לבצע פשע על דרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני; התנהגוותו הטובה במעצר; הבעת צער על מעשיו; עבר פלילי ללא רלוונטי ודיל; והמלצת שירות המבחן. זאת ועוד, משה טוען כי האבחנה שנערכה בינו ובין נאשם 1 לבין יתר הנאשמים שגואה ומביאה לאפליה פסולה.
10. דוד טוען, כי שגה בית משפט קמא שלא הורה על שחררו לחולופת מעצר, לאור המלצת שירות המבחן. עוד טוען, שיש להורות לחולופין על מעצרו בפיקוח אלקטרוני בבית מגוריו, בפיקוח המפקחים שהוציאו. לחלופי חלופי, טוען שיש להורות על שחררו למעצר בבית בפיקוח אלקטרוני ב'בית אינגדה'.
11. לאחר שענייני בעררים, על נספחיםם, ונתתי דעתן לטענות הצדדים ובאי כוחם, באתי לכל מסקנה כי דין העררים - להידחות.
12. ביחס למשה, כפי שתואר בהרבה בהחלטתו המנומקט והمفורט של בית משפט קמא, חלקו הנטען של משה בעבירות המזוהה הינו דומיננטי ומרכזני. כאמור, על פי המזוהה לו, משה לך חלק מרכזי בתכלול וביצוע העבירות, ובין היתר איים על המתلون שיפגע בנכדיו, תוך החזקה בשוקר חשמלי והציג תמוןות של נכדיו בפנויו. על כן, מקובלת עלי קביעת בית משפט קמא כי חרף המלצת שירות המבחן, נוכח תוכנו השלילי בעיקרו של התסaurus; עברו הפלילי; וחילקו המרכזי במעשיים המזוהים לו - מתעוורת בעניינו מסוכנות יתרה. זאת, באופן שמאין את האפשרות לשחררו לחולופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני. אף בכל הנוגע לטענותו לאפליה, מצאתי כי ההבדלים המשמעותיים בין משה ונאשם 1 לבין דוד ונאשם 4, כמו חילוק המרכזי בביטוי העבירות כאמור, מהווים טעם רלוונטי להבינה זו.
1. ביחס לדוד, לא מצאתי להתערב בקביעת בית משפט קמא לפיה יכולתו של דוד להציג מקום מעצר אחר בפיקוח אלקטרוני. כאמור, הנטול להצעת מקום מעצר שייעמוד בתנאים שקבע בית משפט קמא בעניינו, מוטל על דוד. לאחר שזו תוצאה, בית המשפט המחויז יחליט בדבר תנאי מעצרו כחויכתו ובהתאם למיטב שיקול דעתו.
2. סוף דבר: שני העררים נדחתים בזאת.

22 אפריל 2024

ש 1 פ ס

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - או © verdicts.co.il

